

**Xeyalə
Zərrabqızı**
*Filologiya üzrə
fəlsəfə doktoru*

Öyrədən qadın mənə bütün ömrüm boyu bunu öyrətdi: İnkışaf etmek və yaxşı adam olmaq istəyirsənə, ən yaxın dostun kitablar olsun! Hər zaman olduğu kimi Onun bu sözünü həmişə dinləmişdim və Anamın sözlərində xeyir tapmışdım. Allah bütün anaları qorusun!

"O, sadəcə Anam deyil, həm də Müəllimimdir... Mənə kitabları sevdiren qadındır Tehran Müəllimə. Rəssamlıq qabiliyyətim olsaydı, Anamı belə çəkərdim. Yatağında kitab sinəsinin üstündə düşmüş şəkildəg"

Anam çox fəal qadın idi. Müəllimə idi. Dərslərdən sonra evimizə gün ərzində ona yaxın şagird gəlirdi, təmənnasız onla ra kimya fənnini öyrədirdi. Yaxşı istedadı var, ailəsi kasibdir, qoy oxuyub inkişaf etsin, - de-

deynlərinin - Ələsgər müəllimlə Tehran müəllimənin sözə tablosunu çəkdi elə bil... Və Ata-anasının timsalında gənc müəllimlərə, əslində, müəllim necə olmalıdır? - örnəyini anlatdı...

"Mən bu gün burada Sizin qarşısınızda millət vəkili Qənirə Paşayeva kimi yox, Azərbaycanın iki idealist müəlliminin - Ələsgər Paşayevlə Tehran Nağıyevanın övladı olaraq danışram. Fəxr edirəm ki, müəllim ailəsində böyükmişəm, bu sahə ilə həmişə mənəvi bağlılığım olub. Anam və atam müəllim peşəsinə isteklə severək seçiblər. Anam kimya fakültəsində ən yüksək təqaüdə oxuyub və təyinatla Kürdəmirin kəndinə çalışmağa gəlib. O burada şagirdlərə təkcə dərs öyrətməyib, həm də onları şəxsiyyət olaraq yetişdirib. Atam isə Kürdəmirdə həmin məktəbin direktoru işləyib, kənddə qızların təhsil almاسında böyük rol oynayıb, qızların ailələri ilə danışaraq valideynlərə qız övladlarının təh-

Tehran xanımın müqəddəs Ana və şərəfli Müəllim adı...

yirdi. Onsuz da çox yorulmasına baxmayaraq şagirdlərinə çox diqqət, qayğı ayırdı anam. Amma heç özünə zamanı qalmazdi. Çünkü evin, dörd uşağının qayğısı da var idi üzərində. Amma nə qədər yorulsa belə, mən

limdir!" - deyirdi böyük Mustafa Kamal Atatürk. Amma Tehran xanım elə bir əsər yazdı, canından, qanından, ruhundan pay verib "Qənirə Paşayeva" adlı elə bir əsər yaratdı ki, Tanrı özü xəlq etdiyi bu zər kimi Ananın -

Silinin vacibliyindən söz açıb.

O zaman qız uşaqlarının təhsildən yayındırıldıqları bir dönen-də Kürdəmir camaati Atama olan inamı və məhəbətini sayəsində çoxsaylı qız uşaqlarını

rində ucalan yetirmələrindən aldığı zövq və məmənuniyyəti isə heç bir peşə sahibi əldə edə bilmir"... Daha sonra Qənirə xanım Düz Qırıqlı kənd orta məktəbində ona dərs demiş, biologiya müəllimi İdris müəllimən, onun övladı ilə bağlı dar günündə şagirdlərinin İdris müəllimə necə təsəlli olmasından danışdı. Qənirə xanım həm də "Torpağa sədiyin yaxşılıq toxumu itmir" - deyimini əyanılaşdırılmışdı sanki bu söhbəti ilə...

Bəli, heqiqətən də, torpağa əkdiyin yaxşılıq toxumları bir gün cürcüb harayına yetişir insan... Bunu "əsrdən uzun görünən" - onsuz "yaşadığımız" (əslində, yaşaya bilmədiyimiz!) bu 50 gün ərzində gözlərimle görmüş, tanıqliq etmiş oldum... Qənirə xanımın adını anıb gələn ucsuz-bucaqsız insan selinin içinde dəstə-dəstə xanımların "Tehran müəllimənin tələbələriyyik, orta məktəb illərimizdən Tehran müəlliməni anamızdan çox istəmişik"- dediklərini eşitdim.

Universitetdə Tehran xa-

rəm. Biz universiteti bitirəndə diplom rəhbəri Tehran rayona qayıtmağa qoymaq istəmirdi. Tehran xanım qızıl medalla kimya fakültəsini bitirmişdi və bütün fakültə, professor-müəllim heyəti onun aspiranturada təhsilini davam etdirməsini arzulayırdı. Biz onun savadına, biliyinə, istedadına bələd olduğumuz üçün o qədər heyif silənirdik ki, belə bir ziyali insan Azərbaycan kimya elmine böyük töhfələr verəcədi. Amma Tehran xanım kəndə qayıdış orda müəllim işləməyi seçdi. Biz hamımız onun fədakar üryəini gördük. O, öz sahəsinə gözəl bilən peşəkar bir müəllim olmaqla bərabər dörd gözəl övlad böyüdü. Qənirə xanım çox gənc yaşında parladi. Biz hamımız televiziyyada ekranlarında Qənirə xanımın çıxışlarını izlədikcə Tehran müəlliməyə belə övlad böyüdüyü üçün "Əhsən!" deyirdik. O aspiranturada qalmadığına görə bir vaxtlar təəssüflənmişdik, Qənirə xanımın ucallığından gördükcə deyirdik ki: "Yetişirdiyi bu cür namusu, qeyratlı, Vətən qədri bilən, millət təssübü çəkən Qənirə xanım kimi övlad Tehran xanımın nəinki namızədlüyü, doktorluğu, professorluğu, hətta akademikliyən də uca adıdır".

Tehran xanım haqqında dəyərli Esmira xanımın bu sözlərinin dini dəlikcə xatirələrinin ağıuşunda 2012-ci ilin mayında Litvada keçirilən IV Avrasiya Gənclik Forumu xəyalılımda canlanır. Beynəlxalq simpoziyunun sona çatdığı gün Litva Pedaqoji Universitetinin rektoru Algirdas Gaizutis, Vilnüs Meri-yasının komitə sədri Yuras Popovela və Canova şəhərinin meri Minduqas Sinkeviçius Qənirə xanımı əhatələyib dedikləri in-di ki mi xatırımdədir: "Gelişinizlə şəhərimizi də, elm ocağımızda şərəfləndirdiniz. Azərbaycana bizdən salam və ehtiram aparin. Ananız sizin kimi övladı olduğu üçün çox xoşbəxtidir, ümumiyyətlə, Sizin kimi mütəfəkkir gənci olan millət sizinlə fəxr etməyə layiqdir."

(ardı gələn sayımızda)

anamın bircə gün belə kitab oxumadığı günü görmədim. Gündüzlər zamanı olmadığı üçün gecələr oxuyardı. Beləcə də yuxuya gedardı...

Bu gün Strasburqdə AŞPA toplantılarında olduğum üçün Türkiye tərəfindən mənə verilən mükafatı Tehran xanım həm anam, həm də müəllimim kimi aldı. Övladının yerinə təşəkkür nitqi ilə çıxış etdi.

Amma əslində, o mükafatın əsl sahibi Odur. O mükafatın haqq etdiyi əsl ünvan Odur! O mükafat Anamındır! Anamın halal haqqıdır! Çünkü həyatda qazandıqlarımı Yaradandan sonra ona borcluyam: Anama. Mənə kitablari dəlicəsine sevdiren və 3 yaşım olanda yazış-b oxumağı

Müəllimin zərgər əməyinə heyran qaldı... 2023-cü ilin son baharı idı... Baharımızın - sevincimizin sona ərdiyi sentyabr ayı... Gənc Müəllimlərin qurultayı keçirilirdi. Qənirə xanım həmin qurultaydakı çıxışı ilə kitablarında işıqlı obrazını yaratdıgi valideynlərinin - Ələsgər müəllimlə Tehran müəllimənin sözə tablosunu çəkdi elə bil... Və Ata-anasının timsalında gənc müəllimlərə, əslində, müəllim necə olmalıdır? - örnəyini anlatdı...

"Mən bu gün burada Sizin qarşısınızda millət vəkili Qənirə Paşayeva kimi yox, Azərbaycanın iki idealist müəlliminin - Ələsgər Paşayevlə Tehran Nağıyevanın övladı olaraq danışram. Fəxr edirəm ki, müəllim ailəsində böyükmişəm, bu sahə ilə həmişə mənəvi bağlılığım olub.

təhsil almaq üçün məktəbə yoldayib. Məktəb yalnız bilik və savad vermək üçün yer deyil, məktəb həm də faydalı şəxsiyyət yetişdirməlidir. Mən atamla anamın həyatından deyə bilerəm ki, Müəllim zəngin həyat yaşayır, onun çox pulu olmur, amma həyatın müxtəlif sahələ-

nımla tələbə yoldaşı olmuş dəyərli ziyanlılarımızdan Esmira xanımın söylədikləri isə hamımızı göz yaşlarına qərq etmişdi: "Bizim fakültədə Tehran səviyyəsində oxuyan, kimya elminin sırlarınə dərindən bələd olan onunla müqayisə olunacaq ikinci tələbə təsəvvür edə bilim-